

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 19 lutego 2013 r.

***DOLiS/DEC-180/13/10093, 10096, 10100
dot.: [...]***

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 z późn. zm.), art. 5, art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) w zw. z art. 159 oraz art. 161 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pani M. L., , o nakazanie V, S.A., udostępnienia danych osobowych osób, które

- w dniu [...] maja 2012 r. o godz.: [...],[...] i [...],

- w dniu [...] czerwca 2012 r. o godz.: [...] i

- w dniu [...] lipca 2012 r. o godz.: [...],[...] i [...],

korzystając z adresu IP [...], połączyły się z należącą do Pani M. L. stroną internetową [...], w zakresie obejmującym ich imiona, nazwiska i adresy zamieszkania, a także o nakazanie Panu D. D. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Do. D. D., udostępnienia danych osobowych osoby, która w dniu [...] lutego 2012 r. o godz.: [...], korzystając z adresu IP [...], połączyła się z należącą do Pani M. L. stroną internetową [...], w zakresie obejmującym jej imię, nazwisko i adres zamieszkania.

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Pani M. L., (Skarżąca), z dnia [...] lipca 2012 r. o nakazanie Ve. S.A., udostępnienia danych osobowych osób, które

- w dniu [...] maja 2012 r. o godz.: [...],[...] i [...],

- w dniu [...] czerwca 2012 r. o godz.: [...] i

- w dniu [...] lipca 2012 r. o godz.: [...],[...] i [...],

korzystając z adresu IP [...], połączyły się z należącą do Skarżącej stroną internetową [...], w zakresie obejmującym ich imiona, nazwiska i adresy zamieszkania, a także o nakazanie Panu D. D. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Do. D. D., (D. T.) udostępnienia danych

osobowych osoby, która w dniu [...] lutego 2012 r. o godz.: [...], korzystając z adresu IP [...], połączyła się z należącą do Skarżącej stroną internetową [...], w zakresie obejmującym jej imię, nazwisko i adres zamieszkania.

Skarżąca uzasadniła swoje żądanie zamiarem skierowania przeciwko ww. osobom prywatnego aktu oskarżenia. W ocenie Skarżącej bowiem ww. osoby, odwiedzając w podanych datach i godzinach jej stronę internetową, czyniły to poprzez wyszukanie jej (ww. strony internetowej) przy wykorzystaniu fraz „[...]” i „[...]” – tj. fraz identycznych z tymi, przy wykorzystaniu których możliwe jest dotarcie do stron internetowych, na których jej nazwisko kojarzone jest z treściami pornograficznymi. Pani M. L. powołała się przy tym w inicjującej przedmiotowe postępowanie skardze na fakt skierowania przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych do Prokuratury Rejonowej W. zawiadomienia z dnia [...] października 2011 r. (znak: [...]) o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) polegającego na upublicznieniu bez podstawy prawnej, na szeregu stron internetowych zawierających treści pornograficzne, jej danych osobowych w zakresie obejmującym imię, nazwisko i miejscowość zamieszkania (uwierzytelnione odpisy: ww. zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz postanowienia Prokuratury Rejonowej W. z dnia [...] marca 2012 r. sygn. akt: [...] o umorzeniu dochodzenia w ww. sprawie z zawiadomienia Generalnego Inspektora wraz z kopertą znajdują się w aktach sprawy).

W toku przeprowadzonego postępowania ustalono, że skarżona pierwotnie przez Panią M. L. spółka Ve. S.A., , aktualnie już nie istnieje – została ona wykreślona z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego w dniu [...] października 2006 r. Jednocześnie V. I. Sp. z o.o. Spółka komandytowo – akcyjna, poinformowała Generalnego Inspektora, że cyt.: „(...) podajemy, iż numer IP [...] przydzielony jest do puli numerycznej dostawcy usług telekomunikacyjnych V. S.A. w G. (...)”. Z ogólnodostępnych na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości (<https://ems.ms.gov.pl>) informacji zawartych w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego na temat V. S.A. wynika ponadto, że przejęła ona majątek Ve. S.A. Poinformowana o powyższym Skarżąca, w piśmie z dnia [...] października 2012 r. zmodyfikowała swoją skargę inicjującą niniejsze postępowanie wskazując, iż jest ona skierowana przeciwko V. S.A., (Spółka).

Na skutek przeprowadzonych w niniejszej sprawie czynności wyjaśniających Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

- 1) Skarżąca prowadzi pod nazwą I. M. L., działalność gospodarczą, której głównym przedmiotem jest działalność związana z tłumaczeniami (kod [...]) (wydruk z ogólnodostępnej na stronie internetowej <https://prod.ceidg.gov.pl> wyszukiwarki podmiotów w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej dotyczący I. M. L. znajduje się w aktach sprawy).
- 2) Właścicielem domeny internetowej [...] jest I. M. L. (wydruk z ogólnodostępnej na stronie internetowej <http://www.dns.pl> wyszukiwarki właścicieli domen internetowych potwierdzający powyższe znajduje się w aktach sprawy).
- 3) W sytuacji skorzystania z internetowej wyszukiwarki google, wynikiem wyszukiwania przy wykorzystaniu frazy „[...]”, jest w szczególności rekord odwołujący się do strony internetowej [...] (stosowny wydruk znajduje się w aktach sprawy).
- 4) W zawierających wyjaśnienia w przedmiotowej sprawie pismach: z dnia [...] listopada 2012 r. i z dnia [...] listopada 2012 r. Spółka potwierdziła, że przetwarza wnioskowane przez Skarżącą informacje. Jak bowiem wskazała Spółka cyt.: „(...) Spółka zatrzymuje i przechowuje dane o połączeniach (...) Dane o połączeniach telekomunikacyjnych przechowywane są przez okres

24 miesięcy, a następnie są niszczone. Kwestię tę reguluje art. 180a pkt 1 ppkt 1) ustawy Prawo telekomunikacyjne (...) Dane o łączeniach zawierają (...) w przypadku połączeń za pomocą sieci Internet wskazany adres fizyczny urządzenia (MAC adres), które dokonało połączenia. Celem ustalenia adresu, pod jakim urządzenie funkcjonuje (miasto, ulica, budynek), dane dotyczące połączeń, tj. dane o adresie fizycznym (MAC) weryfikowane są ze zbiorem Abonentów Spółki. W ten sposób Spółka ustala dane o połączeniach telekomunikacyjnych, przy czym ustalenia te dokonywane są wyłącznie w celu udzielenia odpowiedzi o połączeniach telekomunikacyjnych uprawnionym organom (...). Spółka potwierdziła przy tym, że powyższe oznacza, iż aktualnie przetwarza ona wszystkie wnioskowane przez Skarżącą informacje w tym sensie, że jest w stanie ustalić – poprzez porównanie danych dotyczących ww. połączeń ze zbiorem abonentów Spółki – którzy konkretnie spośród abonentów Spółki dokonali ww. połączeń. Spółka zaznaczyła ponadto, że cyt.: „(...) dane o udostępnienie których zwraca się Skarżąca mają charakter danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną w rozumieniu art. 159 ustawy Prawo telekomunikacyjne (...)”. W korespondencji z dnia [...] grudnia 2012 r. Spółka wyjaśniła, że wedle poczynionych przez nią ustaleń abonent, który dokonał wskazanych przez Skarżącą połączeń jest osobą fizyczną.

- 5) W materiale sprawy brak jest dowodów potwierdzających, aby Skarżąca zwróciła się bezpośrednio do Spółki z wnioskiem o udostępnienie jej interesujących ją danych osobowych. W korespondencji z dnia [...] października 2012 r. sama Skarżąca wskazała zresztą cyt.: „(...) nie zwracałam się bezpośrednio (przynajmniej nie pamiętam takiego faktu) do V. S.A. o udostępnienie mi ww. danych osobowych (...)”. Także Spółka zaprzeczyła, aby otrzymała tego rodzaju wnioski od Skarżącej.
- 6) W zawierających wyjaśnienia odnośnie okoliczności przedmiotowej sprawy kolejnych pismach: z dnia [...] września 2012 r. i z dnia [...] października 2012 r. D. T. potwierdził, że przetwarza wnioskowane przez Skarżącą informacje na temat osoby, która w dniu [...] lutego 2012 r. o godz.: [...], korzystając z adresu IP [...], połączyła się z należącą do Pani M. L. stroną internetową [...], w zakresie obejmującym jej imię, nazwisko i adres zamieszkania. Wskazane dane dotyczą osoby fizycznej będącej abonentem D. T., na rzecz której D. T. świadczy usługę dostępu do sieci Internet.
- 7) W materiale sprawy brak jest dowodów potwierdzających, aby Skarżąca zwróciła się bezpośrednio do D. T. o udostępnienie jej interesujących ją danych osobowych. D. T. zaprzeczył, jakoby otrzymał tego rodzaju wnioski od Skarżącej.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Wniosek Skarżącej o nakazie Spółce i D. T. udostępnienia interesujących ją danych osobowych nie może zostać przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych uwzględniony.

Postępowanie powadzone przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych ukierunkowane jest na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej również ustawą. Stosownie do brzmienia powołanego przepisu, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych

lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6). Postępowanie zainicjowane wnioskiem o nakazanie określonemu administratorowi udostępnienia danych osobowych to postępowanie, w którym skarżonemu podmiotowi stawiany jest zarzut naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, polegającego na bezpodstawnej odmowie ich udostępnienia. Postępowanie takie służy weryfikacji tego zarzutu i wydaniu – w zależności od wyników tej oceny – decyzji nakazującej udostępnienie danych, bądź odmawiającej uwzględnienia wniosku.

Jak zatem wynika z powyższego, strona może skutecznie domagać się od Generalnego Inspektora nakazania skarżonemu podmiotowi udostępnienia określonych danych osobowych tylko w sytuacji jeżeli wykaże, że podmiot ten bezprawnie danych tych jej nie udostępnił – czyli bezzasadnie odmówił uwzględnienia skierowanego pod jego adresem wniosku o udostępnienie danych.

Tymczasem w materiale niniejszej sprawy brak jest dowodów potwierdzających, aby Skarżąca zwróciła się bezpośrednio do Spółki oraz do D. T. o udostępnienie jej interesujących ją danych osobowych. Podkreślenia wymaga, że już w pierwszym skierowanym do Skarżącej piśmie w niniejszym postępowaniu, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wezwał ją do nadesłania kopii wniosku, z jakim zwróciła się ona bezpośrednio do skarżonych podmiotów domagając się od nich udostępnienia określonych danych osobowych. Wezwanie w podanym zakresie zostało jednak przez Skarżącą pozostawione bez odpowiedzi. Z kolei w piśmie z dnia [...] października 2012 r. Skarżąca wskazała cyt.: „(...) nie zwracałam się bezpośrednio (przynajmniej nie pamiętam takiego faktu) do V. S.A. o udostępnienie mi ww. danych osobowych (...)”. Również skarżone podmioty zaprzeczyły, aby Skarżąca zwróciła się do nich z tego rodzaju wnioskami. Zatem już z tego względu Spółce ani D. T. nie można zrzucić naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych polegającego na bezzasadnej odmowie udostępnienia Skarżącej żądanych przez nią informacji. W istocie bowiem, nie miały one w ogóle świadomości tego, że Skarżąca oczekuje od nich takiego działania, zatem nie ma podstaw dla oceny prawidłowości ustosunkowania się przez nie do takiego żądania.

Wniosek Skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie także z innych powodów, co zostanie wykazane poniżej.

Zasadniczym warunkiem dopuszczalności każdej czynności mieszczącej się w pojęciu przetwarzania danych osobowych (art. 7 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych), w tym także ich udostępnienia, czy pozyskania jest spełnienie którejkolwiek z przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 ustawy. Powołany przepis zezwala na przetwarzanie danych wtedy, gdy osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

Istotnym jest, że wnioskowane przez Skarżącą dane osobowe stanowią tajemnicę telekomunikacyjną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.). Są one bowiem przetwarzane przez Spółkę i przez D. T. – jako podmioty świadczące na rzecz osób, których one dotyczą, usługę dostępu do sieci Internet – tj. jako operatorów telekomunikacyjnych, w zbiorach ich abonentów.

W art. 159 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego statuowana jest tajemnica komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, zwana „tajemnicą telekomunikacyjną”, obejmująca swoim zakresem m. in. dane dotyczące użytkownika (pkt 1). Stosownie do brzmienia art. 159 ust. 2 Prawa telekomunikacyjnego zakazane jest zapoznawanie się, utrwalanie, przechowywanie, przekazywanie lub inne wykorzystywanie treści lub danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu, chyba że: będzie to przedmiotem usługi lub będzie to niezbędne do jej wykonania (pkt 1), nastąpi za zgodą nadawcy lub odbiorcy, których dane te dotyczą (pkt 2), dokonanie tych czynności jest niezbędne w celu rejestrowania komunikatów i związanych z nimi danych transmisyjnych, stosowanego w zgodnej z prawem praktyce handlowej dla celów zapewnienia dowodów transakcji handlowej lub celów łączności w działalności handlowej (pkt 3), będzie to konieczne z innych powodów przewidzianych ustawą lub przepisami odrębnymi (pkt 4). W myśl art. 159 ust. 3 Prawa telekomunikacyjnego, z wyjątkiem przypadków określonych ustawą, ujawnianie lub przetwarzanie treści albo danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną narusza obowiązek zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej. Zgodnie z art. 161 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego z zastrzeżeniem ust. 2, treści lub dane objęte tajemnicą telekomunikacyjną mogą być zbierane, utrwalane, przechowywane, opracowywane, zmieniane, usuwane lub udostępniane tylko wówczas, gdy czynności te, zwane dalej „przetwarzaniem”, dotyczą usługi świadczonej użytkownikowi albo są niezbędne do jej wykonania. Przetwarzanie w innych celach jest dopuszczalne jedynie na podstawie przepisów ustawowych. Art. 160 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego obliguje do zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej podmiot uczestniczący w wykonywaniu działalności telekomunikacyjnej w sieciach publicznych oraz podmioty z nim współpracujące. Na tle wskazanego przepisu bez wątplenia jako zobowiązanego do zachowania omawianej tajemnicy wskazać należy dostawcę usługi telekomunikacyjnej w sieciach publicznych (w niniejszej sprawie status taki ma Spółka i D. T.).

Art. 159 ust. 2 pkt 4 i ust. 3 oraz art. 161 ust. 1 zd. 2 Prawa telekomunikacyjnego odwołują się do innych niż Prawo telekomunikacyjne ustaw i przepisów odrębnych, przyznających wprost podmiotom nieuczestniczącym w prowadzeniu działalności telekomunikacyjnej prawo do przetwarzania ściśle określonych kategorii informacji – wymienionych w art. 159 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego, pozyskiwanych od podmiotów prowadzących tego rodzaju działalność (działalność telekomunikacyjną). Zezwolenie to dotyczy wyłącznie sytuacji, gdy przetwarzanie wskazanych kategorii informacji (informacji stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną) jest niezbędne dla realizacji ściśle określonych odrębnymi przepisami zadań. Tytułem przykładu wymienić można art. 20c ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687 z późn. zm.) stanowiący wprost, iż w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw Policja może mieć udostępniane dane, o których mowa w art. 180c i 180d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”, oraz może je przetwarzać (ust. 1) a jednocześnie obligujący podmiot prowadzący działalność telekomunikacyjną do nieodpłatnego udostępnienia Policji tych danych (ust. 2). Podobnie art. 10b ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2011 r. Nr 116, poz. 675 z późn. zm.), wyraźnie i jednoznacznie dopuszcza przetwarzanie przez Straż Graniczną danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną – jednak wyłącznie w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw. Znamiennym jest przy tym, że wspomniane przepisy ustanawiają zarazem ściśle określone procedury pozyskiwania rzeczonych danych od podmiotów prowadzących działalność telekomunikacyjną.

Tymczasem art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych odnosi się generalnie do każdego administratora danych (a nie tylko do podmiotu mającego dostęp do tajemnicy

telekomunikacyjnej) i do wszelkich danych osobowych innych niż wymienione w art. 27 ust. 1 ustawy (a nie do informacji stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną), zezwalając na ich przetwarzanie (w tym udostępnienie/ pozyskanie) w enumeratywnie wymienionych sytuacjach.

Mając na uwadze powyższe uznać należy, że powołane przepisy art. 159 ust. 2 pkt 4 i ust. 3 oraz art. 161 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego przewidują dalej idącą ochronę danych osobowych, o których mowa w art. 159 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego, niż art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych – zezwalając na ich udostępnianie podmiotowi nieuczestniczącemu w działalności telekomunikacyjnej/ pozyskanie przez podmiot nieuczestniczący w takiej działalności pod warunkiem istnienia wyraźnego ustawowego upoważnienia w tym zakresie i wyłącznie wówczas, gdy jest to konieczne dla realizacji celów ściśle określonych obowiązującymi przepisami. W takiej natomiast sytuacji, zgodnie z regułą wyrażoną w art. 5 ustawy o ochronie danych osobowych, zastosowanie znajdują przepisy przewidujące dalej idącą ochronę danych osobowych. Stosownie bowiem do brzmienia powołanego art. 5 ustawy o ochronie danych osobowych, jeżeli przepisy innych ustaw, które odnoszą się do przetwarzania danych, przewidują dalej idącą ich ochronę, niż wynika to z niniejszej ustawy, stosuje się przepisy tych ustaw.

Przepisy art. 159 ust. 2 pkt 4 i ust. 3 oraz art. 161 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego – odnoszące się wyłącznie do tych informacji, które zostały wymienione w art. 159 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego – należy ponadto uznać za szczególne (*lex specialis*) w stosunku do ogólnej normy z art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych (*lex generalis*). Wykluczają one zatem stosowanie art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych na zasadzie *lex specialis derogat legi generali*.

Z przyczyn opisanych powyżej, skierowany pod adresem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosek Skarżącej o nakazanie Spółce i D. T. udostępnienia opisanych na wstępie danych osobowych, nie może zostać uwzględniony.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.